

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών μετρούμεν χρόνον
εις τήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐνθακῶσα τέσσαρα καί χίλια,
ποῦ θά' ἔβγουν λαοί μὲ πετραχίλια.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτῶ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ἄλλως μέρη—ὀκτὰ φράγκα καὶ ἄσ' τὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμοσίου τσελεπή
ὅτι πολοῦμεν σώματα ῥομποῦ ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θά πληρῶν δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλν.

Πέμπτ' Ἰουνίου,
μηνὸς ὄνειου.

Ἄστακῶσα σαράντα κ' ἐννέα,
τοῦ πολέμου δὲν ἔβησαν νέα.

Ἀγγελία δοθαῖ
καὶ κατὰ τι ὄφοραῖ.

Χωρὶς Βουλὴν παρακαλῶ σ'τὸ κράτος μας τί μένει;
Π.—Μὰ δὲν μοῦ λέγετε ἔκτακτος τί τάχατε σημαίνει;

Ἀγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς γῆς τῶν Παρθενῶνων
πῶς ὁ «Ρωμῆος» εἰσέρχεται ἴσὺν εἰκοσίν του χρόνον,
καὶ κράζομεν εἰς τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔκτος πατρίδα
πῶς θά παρηγηρῶσιν εἰκοσαετηρίδα.

Κυριάζοντες πῶς τὸ φορμὴ φτηναίνει κ' ἀκριβαίνει,
κυριάζοντες πῶς κ' ὁ χρυσὸς ἀνεβοκραβαίνει,
κ' ὁ Φασουλῆς ὁ φουκαρῆς χρυσοῦ δὲν ἔχει γνῶσιν
καὶ σ'τὴν μεγάλῃν ἔρρῶσιν καὶ σ'τὴν μεγάλῃν πτωσίαν.

Ἀλλάζομεν τὸν χρόνον μας καὶ μάθετε, πολῖται,
πῶς μὲ τὸν περὸν ὀσπορον, τὴν κρίσιν, τὴν ἀκρίδα,
καὶ πάλιν τὸ Βασιλεῖον κ' ὁ κόσμος ἀπειλεῖται
μὲ τοῦ «Ρωμῆου» τὴν μέλλουσαν εἰκοσαετηρίδα.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π.—Τί χασμουρέσαι, Φασουλῆ;

Φ.— Τί διὰ βόλο νὰ κάνω;
μόνο μὲ τὸ χασμουρήμα κάπως ἀπολαμβάνω.
Κύττα τὸ καταρκύλημα ροχθοδντος καταρράκτου.

Π.—Τί λές, μαρέ; παλάδωσαι;

Φ.— Ὡ λῆξις τῆς ἐκτάκτου.
Γιὰ π'ές μου, δὲν αἰσθάνεσαι σὰν πατριώτης πληξίν
καθόσον πλησιάζομεν πρὸς τῆς Βουλῆς τὴν λῆξιν;

Φ.— Ἐκτακτος σύνοδος θά' πῆ φαρδύς πλατύς νὰ στρώσεσαι
κ' ἔκτακτος νὰ κοιμάσαι,
κ' ἔκτακτος νὰ πληρῶσεσαι
κ' ἔκτακτος νὰ τιμάσαι.

Ἐκτακτος θά' πῆ νὰ γίνης τακτικὸς ἀγορητῆς
κ' ἀσπροπρόσωπος νὰ βγαίνης ὅπως κάταστρος χασές,
ἐκτακτος θά' πῆ, καυμένε, δρό χιλιάδες νὰ ζητήης
κ' ὁ Κετσέας μὲ τοὺς ἄλλους νὰ σοῦ κόβη τῆς μοστίς.

Ἐκτακτος θά' πῆ νὰ κάνης κάπως ἐκτακτὴ θυσιά
καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν τὸ σῶμα θυμομένος ν' ἀπειλῆς
πῶς θά κόψης ἀμοιβαίως τὴν μισθμισθοδοσίαν
τοῦ Κετσέαι καὶ τῶν ἄλλων μ' ἕνα νόμον τῆς Βουλῆς,
καὶ θά στείλῃς ἄρον ἄρον τὸ Συνέδριον ἄλλου,
σ'τὴν Λαμία, σ'τὴν Χαλκίδα, σ'τὸ Κιν-Τσαῦ, σ'τὸν Γκαλοῦ.

Ἐκτακτος θά' πῆ νὰ τῶς
σ' ἐκτακτὰ ξενοδογεῖται
χάριν τῆς κοινῆς μητρῆς,
ποῦ τὴν εὐχόμεν νὰ λαχεῖται.

Μ' ἐνύσταξτε, βρε Περικλέτῃ, νομοσχεδῶν λίστα,
μ' ἐνύσταξαν τὰ ναυτικὰ,
τὰ νέα τὰ σταθροικιὰ,
καὶ τῆς Βουλῆς ἡ νύστα.

